

רס"ל צימרמן אמיר

5270109

בן גבריאלה ואליעזר

נולד ב- י"ב בתמוז תשל"ח 17.7.1978

התגייס לצה"ל בנובמבר 1996

שרת בגדוד "פלני"ט" (עורב)

נפל ב- ד' באדר תשס"ד 26.2.2004

בעת התקלות עם מחבלים במחסום ארי

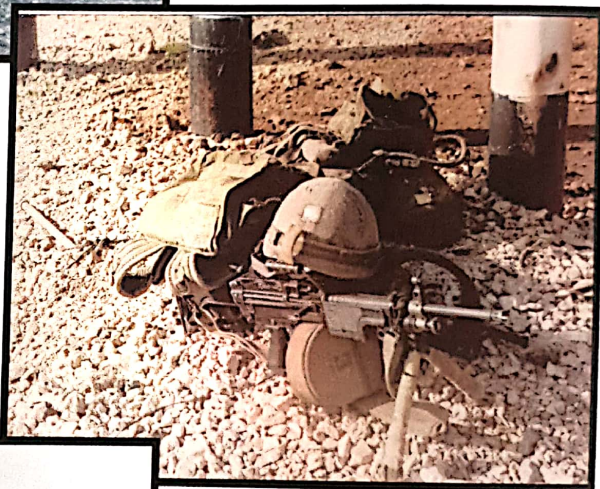
בן גבריאלה (גבי) ואליעזר (לייזי). נולד ביום י"ב בתמוז תשל"ח (17.7.1978) בחדרה, אח למירב ז"ל, אלון ושירה. עד שמלאו לו שלוש גרה המשפחה בנתניה ואז שבה לכפר מונאש. אמיר התחנך בגן הילדים במושב ובבית-הספר היסודי בבית יצחק. בכיתה ז' עבר לבית-הספר ע"ש בן גוריון בעמק חפר, שם למד גם בתיכון. עם סיום לימודיו התיכוניים, בשנת 1996, יצא לטיול ביוון עם חברים מהכיתה. צה"ל ביקש לגייס את אמיר לתותחנים אך אמיר התעקש לשרת ב"גולני". ואכן השיג את מטרתו בהחלטיות ובהתמדה והתגייס לצה"ל בנובמבר 1996, ל"גולני". הוא סיים את אימוני הטירונות כחייל מצטיין ושובץ ב"עורב" "גולני". כשנה משירותו הצבאי עשה בלבנון. עם שחרורו מצה"ל עבד אמיר מספר חודשים וחסך כסף לטיול ארוך למזרח הרחוק, אוסטרליה וניו זילנד. לאחר 14 חודשי טיול שב ארצה כדי להשתתף בבת-מצווה של אחותו שירה. אמיר השתלב בעבודה בהוצאת הספרים "עופרים" וכשנה לאחר-מכן החל בלימודי הנדסת תעשייה וניהול במכללת רופין. אמיר בלט תמיד בחיובו, ילד של חום, אהבה וצחוק, שקסמו השפיע על כל הסובבים אותו. הוא לימד את כולם שאם לוקחים את החיים בחיוך החיים מחייכים אליך בחזרה, ושיש לראות רק את הטוב והחיובי שבאדם. בשנה השנייה ללימודיו, ביום 25.2.2004, לאחר בחינות הסמסטר, חזר אמיר להמשך שירות מילואים בפלוגה שהייתה בתעסוקה מבצעית במחסום ארו. ביום ה', ד' באדר תשס"ד (26.2.2004), בשעה 5:15, נכנסו רס"ל אמיר צימרמן וחברו לפלוגה סמ"ר אילן משעלי למשמרתם בעמדת האבטחה במחסום ארו. אילן, שהכיר את העמדה, שם לב כי שער מגרש הגרוטאות, כ-15 מטר מזרחית לעמדה, פתוח במקצת והשניים ערכו סיור אשר לא העלה דבר. בשעה 6:20, לאחר שהתפזרו כל ערפילי הבוקר, הלך אמיר לעבר השער לבדוק שוב, וכשהתקרב נורה על-ידי מחבלים שהתמקמו בתוך מגרש הגרוטאות. אילן השיב אש לכיוון המחבלים ופגע באחד מהם. תוך זמן קצר הגיעו למקום כוחות נוספים, ביצעו איגוף ותוך כדי קרב הרגו את שני המחבלים. בסריקות שנערכו למחרת התגלתה מנהרה, שבעזרתה חדרו המחבלים למתחם ארו. בפעילות זו מנע אמיר אסון גדול אך שילם בחייו. אמיר חולץ מן המקום ומותו נקבע לאחר מכן. אמיר הובא למנוחות בחלקה הצבאית בבית-העלמין בכפר מונאש והוא בן עשרים-וחמש וחצי. הותיר אחריו הורים, אח ואחות. הקטע "משהו קטן למחשבה" נכתב לזכרו של אמיר: "לעתים יותר מדי קרובות אנחנו מפחדים ממה שאולי לא נהיה מסוגלים לעשות, ממה שאולי אנשים יחשבו, אם ננסה. אנחנו נותנים לפחדים לנצח את התקוות שלנו. אנחנו אומרים לא, כשבעצם רצוננו לומר כן. אנחנו יושבים בשקט, כשבעצם רצוננו לצעוק ואנחנו צועקים עם האחרים בשעה שהיינו רוצים לסתום את הפה. למה? אחרי הכול, אנחנו פה רק לסיבוב אחד. אין לנו די זמן לפחד. אז מספיק. נסה משהו שאף פעם לא ניסית, קח סיכון. לך תירשם לקבוצת הכדורסל של המכללה, קפוץ קפיצת בנג'י במקום הכי יפה בעולם, תטייל שנה במזרח ואז תמשיך עוד קצת, תיסע להתפלל עם יהודים בהונג קונג רק כדי לראות מקום חדש, לך תמכור ספרים ביום שבת, צא לטיול אופניים ככה סתם באמצע היום, נסה מה שאתה רוצה, תמכור משקפי שמש לאוסטרלים באמצע הלילה, תעשה צעד נועז, תרקוד עד שכרון חושים כאילו אין מחר. אין לך מה להפסיד, אבל יש לך המון מה להרוויח. פשוט תעשה את זה! אמיר ידע איך לעשות את זה, בואו נלמד ממנו."

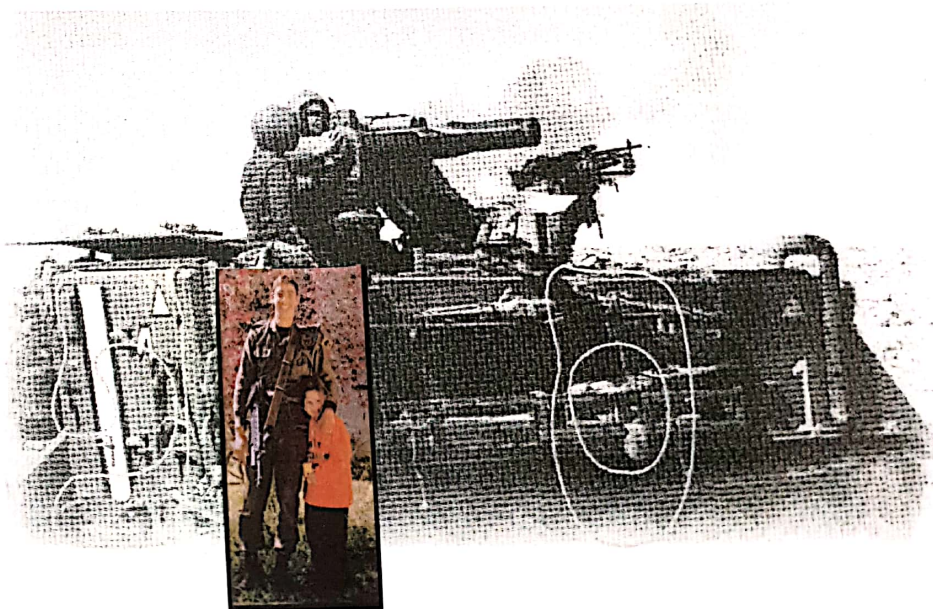
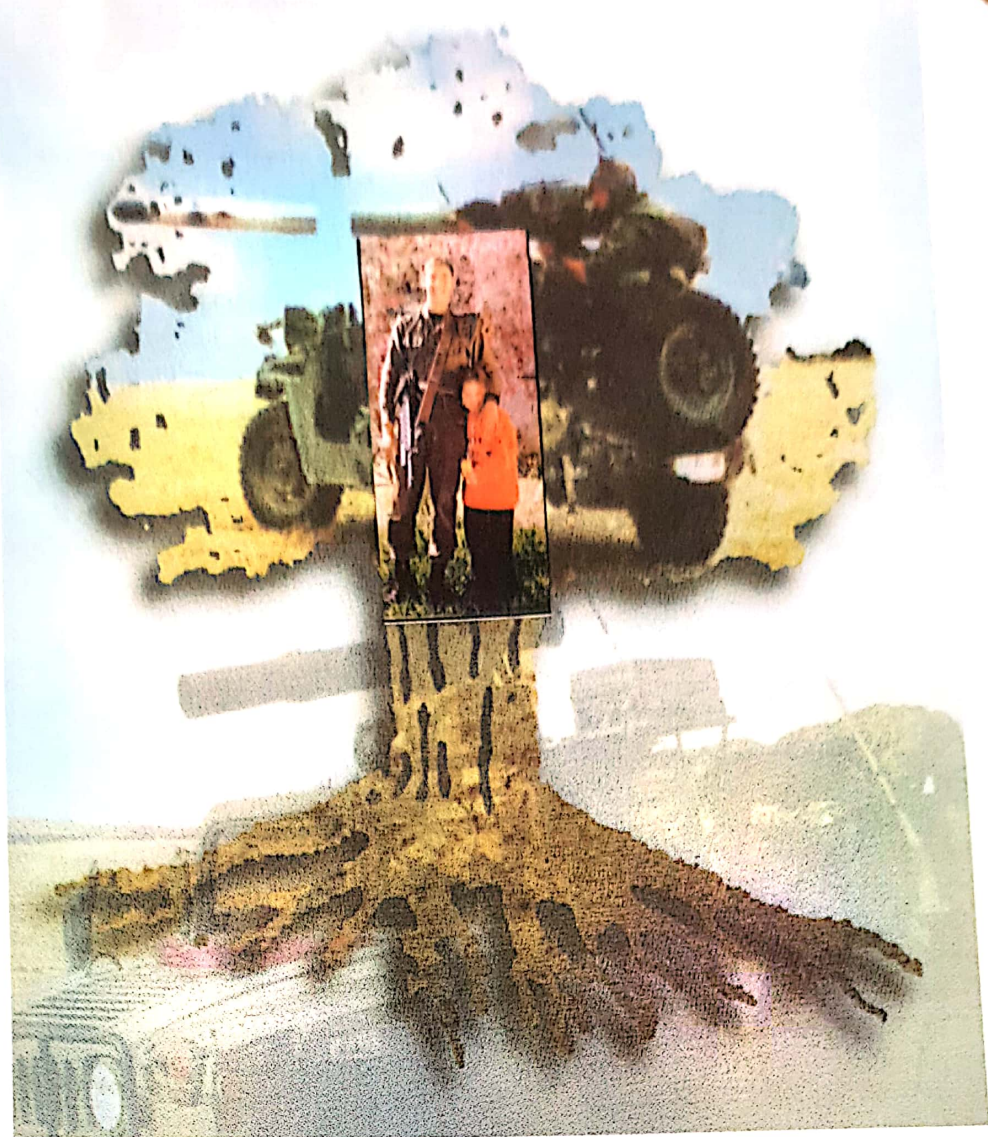
"יהי זכרו ברוך"

בוא גרועי קליין

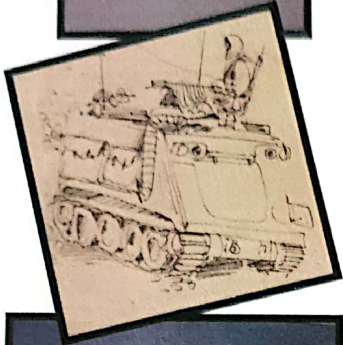

אמיר צימרמן
1978-2004

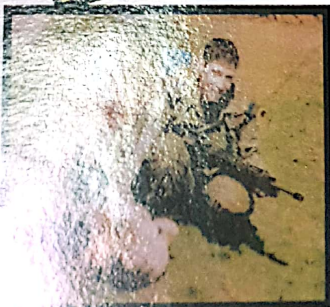
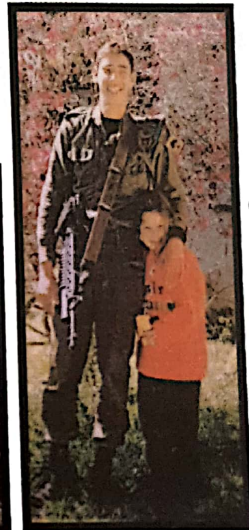

בשירותו הצבאית - "עורב גולני"

עוזים
אורי
אסף
איתן
אמיר
אריאל
אריאל (14)
אריאל

ילדותו של אמיר

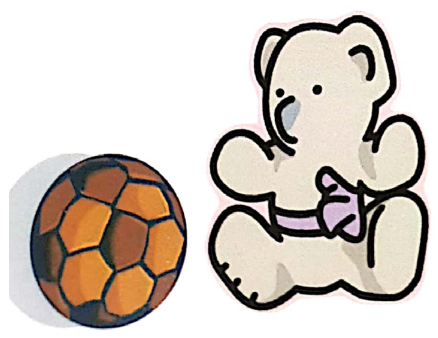
אמיר ואלון

”תשמור על
העולם ילד”

עם אחותו שירה

מִקְוֵה מַגּוּרֵינוּ שֶׁל אֲמִיר ז"ל-

כפר מונש-

כפר מונש הוא מושב עובדים בעמק חפר באזור שפלת חפר. הכפר ממוקם מצידו הצפוני-מערבי של כביש 5711 (המכונה גם: "כביש הארנבות") מול בניין המועצה האזורית עמק חפר ומכללת "רופין".

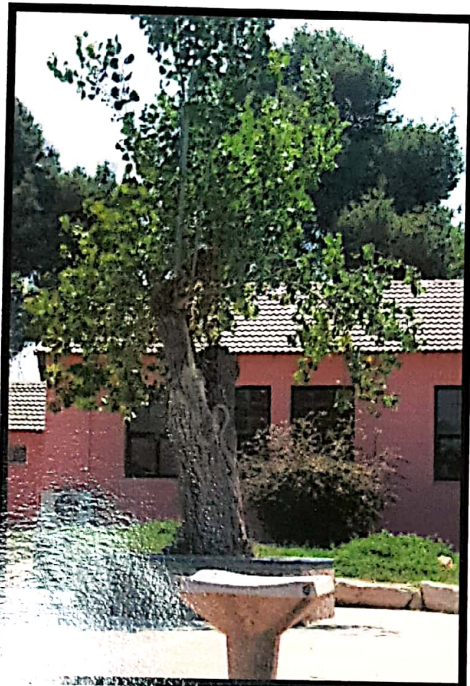
כפר מונש הוקם ב-1946 על-ידי יהודים יוצאי צבא אוסטרליה שקראו לישובם ע"ש הגנרל האוסטרלי ממוצא יהודי, ג'ון מונש. תחילה הוקם היישוב כמושב שיתופי אך ב-1953 הוסב למושב עובדים.

היישוב מונה כיום (2005) כ-600 נפשות ושטחו 2,700 דונם. ענף החקלאות העיקרי הוא פרדסנות, אך ישנן גם חממות פרחים, לולי תרנגולות ותרנגולי הודו, ורפתות.

היישוב הינו חלק ממועצה אזורית עמק חפר.

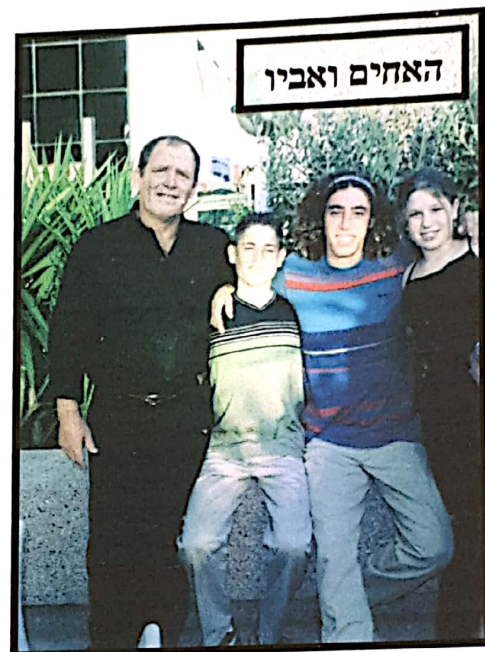
בית הספר בו למד אמיר ז"ל-

חצר התיכון

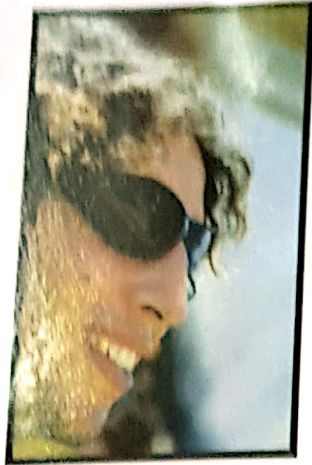

מקום זיכרון בבית הספר

אמיר ומשפחתו

זמיר וחברים

ברמת הגולן

בטיול למזרח-הרחוק

צימרמן אמיר ז"ל

אמיר!

בדרך כלל שמישהו נהרג כולם מספרים בהספד עץ מניח הוא היה משכמו ומעלה ואיך תמיד אלוהים לוקח אליו את הכי טובים. אמיר, במקרה שלך זו לא עוד קלישאה וכולם כאן יסכימו איתי. התמימות, החיוך שלא יורד מהפנים והאופטימיות שכל כך אפיינו אותך.

"תמיד תחייכי" אמרת לי "חייכי והעולם יחייך אליך בחזרה", תגיד לי איך אפשר לחייך עכשיו?

הכרתי אתמול את כל מי שאהב אותך כל כך: את חברי הילדות מהמושב, את החברים מהמכללה, את החבר'ה מהצוות והכי אירוני את ההורים שלך. ממש נסיבות להכיר בפעם הראשונה. הכרנו לפני חודשיים אבל הספקנו כל כך הרבה. כל כך הרבה אהבה הייתה שם. "שלא תעיזי לברוח לי, את שומעת? אני חוזר עוד שבועיים" אמרת לי בלילה לפני שהלכת, אבל אתה זה שברחת לי ואני נשארת רק עם מעט זיכרונות, מעט אבל כל כך יפים!!!

אמיר שלי, תודה לך על החודשיים הכי מאושרים בחיים שלי, אני מקווה שהצלחתי להסב לך את אותו אושר.

אהבת אותך תמיד,

מאיה

הספדים ומכתבים

מכתב ההספד של חברתו של אמיר ז"ל, מאיה.

קטע לזכרו של אמיר ז"ל

לזכרו של אמיר צימרמן ז"ל

החיוך המקסים שלך, אמיר- רפי דהן

אמיר, נער יפה שלנו, נעדרת הרבה זמן. איפה אתה? גם אני לא מפסיק לשאול. אני כמעט יודע את התשובה. וזה לא יכול להיות...

לא הצעתי לסיבה של עוברי רגל לא אמרתי. רגל לא לברית רגל לא אמרתי של צוות "עין" - "עורב" ז'אנ" - שכ"כ אהבת ובלואם. אמיר, גסר היה הגיון המקסימל!

קאת והלכת פגאום, נער יפה. כבוקר ההוא, אמרת: "אמא, אני כבר גוצי כי הבטגתי גם אמאיה".

אמיר, עריון מבכיס אד... כמו תמיד. כשצבית מלבנון הארוכה. עיף, מאובק, מקורבא שיפר. אבל תמיד עם אלו הגיון המקסימל. דע אך שלא שכחתי את הצבוק המכוש של את התלמידים היפים ועיני הגוס שנקקו בלב.

אמיר, רציתי לספר אך ולא היה לי הכוח כי ביום הפגיזה לא האמנתי שהאדמה הטובה-

אדמת יודאק גבוק אתך לטובה. האמנתי הכן נאמר. אמיר? או אלוקים, איזה פרץ של עצבות צרכה את העיניים. ואני נשאתי את עיני אל ההרים איך ערבי: שאור עליו מכל רגש- על שומך ישראל.

הגורש היפה של האלון והברוש. שפטל אתך, דהוי היה גג שמיים גסר גיון ומשמש.

ואמני- אמניו הגרשנו כמו הרכסים ההם בקצה האופק. והשמש של שיש הנרא הוא האדמה בקשיפה.

ביום שיש, שבו נקטע הגיון שלך, אמיר, הגיון המקסימל שכ"כ גסר...

29.2.04

למשפחת צימרמן,

נפילת אמיר ז"ל הביאה לפגישתנו בנסיבות שהלוואי והיו אחרות.
 לא הכרתי את אמיר אישית, וגם מהמפגש איני בטוח שמכירו. אך יכול להעריך מי היה.
 מגלון השרות שלו למדתי מעט על שרותו בפלנ"ט גולני בתקופה החמה בלבנון ועל ציוניו הגבוהים בקורסים השונים. מן הביקור בביתכם למדתי את "תבנית נוף מולדתו", ומתקופת שרותו הקצר ביחידת המילואים. מנסה להשלים פסיפס של בחור צעיר, מלא חיים ואמונה, אשר נדרש להגן על ארצו-מולדתו, נלחם ונפל בקרב. אין בפי מלות נחמה, ואין בפי בשורה שיכולה להשיב את אמיר. מחובתנו לסייע לכם ככל האפשר. ולכן דלתי פתוחה בפניכם מעתה ועד עולם.

רב-אלוף משה יעלון
 ראש המטה הכללי.

ראש המטה הכללי

29.2.04

למשפחת צימרמן,

נפילת אמיר ז"ל הביאה לפגישתנו בנסיבות שהלוואי והיו אחרות.
 לא הכרתי את אמיר אישית, וגם מהמפגש איני בטוח שמכירו. אך יכול להעריך מי היה.
 מגלון השרות שלו למדתי מעט על שרותו בפלנ"ט גולני בתקופה החמה בלבנון ועל ציוניו הגבוהים בקורסים השונים. מן הביקור בביתכם למדתי את "תבנית נוף מולדתו", ומתקופת שרותו הקצר ביחידת המילואים. מנסה להשלים פסיפס של בחור צעיר, מלא חיים ואמונה, אשר נדרש להגן על ארצו-מולדתו, נלחם ונפל בקרב. אין בפי מלות נחמה, ואין בפי בשורה שיכולה להשיב את אמיר. מחובתנו לסייע לכם ככל האפשר. ולכן דלתי פתוחה בפניכם מעתה ועד עולם.

רב-אלוף משה יעלון
 ראש המטה הכללי

למשפחת צימרמן היקרה!

ייתי מפקדו האחרון של אמיר בתוקף שירותו באזור-תעשייה
 ארז שנמצא בפיקוד דרום, איזור שידע פיגועים והתקפות רבות
 בחודשים האחרונים. הייתי מפקדו ולא הכרתיו.
 מן הסיפורים והשיחות של החברים החדשים שרכש
 בפלוגה, גיליון שירותו הצבאי וצורת תפקודו באירוע אני למד
 בדיעבד על בחור חיובי ומלא חיים, מלח הארץ, שנקרא להגן
 עליה ובא בשמחה, ומהיכרותי עמכם היום, ובראותי את
 האווירה בבית בו גדל אני מבין מאין שאב את חיוניותו, חינוכו
 הטוב וערכיו ואני מלא התפעלות והערכה גם, ובעיקר בשעה זו.
 אמיר וחבריו מנעו פיגוע גדול ואסון נורא בהתנהגותם
 המבצעית הנכונה, בגבורתם אל מול המחבלים ובהתנהגותם
 הערכית הנפלא בחלצם את אמיר, תחת אש מחבלים בטווחים
 קרובים, תוך קידוש מושג הרעות בממשם אותו במלאו בקרב
 שהתפתח.
 שמח שיצא לי להכיר משפחה נפלאה. עצוב שבאלו הנסיבות.
 היו חזקים ואנחנו איתכם.

הראל דן, אלוף
 פיקוד הדרום.

215103
 למשפחה צימרמן היקרה

הייתי מפקדו האחרון של אמיר בתוקף שירותו באזור-תעשייה
 ארז שנמצא בפיקוד דרום, איזור שידע פיגועים והתקפות רבות
 בחודשים האחרונים. הייתי מפקדו ולא הכרתיו.
 מן הסיפורים והשיחות של החברים החדשים שרכש
 בפלוגה, גיליון שירותו הצבאי וצורת תפקודו באירוע אני למד
 בדיעבד על בחור חיובי ומלא חיים, מלח הארץ, שנקרא להגן
 עליה ובא בשמחה, ומהיכרותי עמכם היום, ובראותי את
 האווירה בבית בו גדל אני מבין מאין שאב את חיוניותו, חינוכו
 הטוב וערכיו ואני מלא התפעלות והערכה גם, ובעיקר בשעה זו.
 אמיר וחבריו מנעו פיגוע גדול ואסון נורא בהתנהגותם
 המבצעית הנכונה, בגבורתם אל מול המחבלים ובהתנהגותם
 הערכית הנפלא בחלצם את אמיר, תחת אש מחבלים בטווחים
 קרובים, תוך קידוש מושג הרעות בממשם אותו במלאו בקרב
 שהתפתח.
 שמח שיצא לי להכיר משפחה נפלאה. עצוב שבאלו הנסיבות.
 היו חזקים ואנחנו איתכם.

הראל דן, אלוף
 פיקוד הדרום.

רס"ל צימרמן אמיר ז"ל

רס"ל אמיר צימרמן התגייס בנובמבר 96. לאחר הכשרתו, שימש כלוחם וכמשי"ק (מפקד שאינו קצין) נ"ט (נגד טנקים) בפלוגת הנ"ט בחטיבת גולני. לאחר שיחררו משירות סדיר בצה"ל שירת רס"ל (מיל') אמיר צימרמן ז"ל בשירות מילואים בפלוגת הנ"ט של חטיבת הערבה (יחידה 5488, חטיבה 406). בעת נפילתו שימש כלוחם ביחידה.

אמיר נהרג בתאריך 26.2.2004, ד' באדר התשס"ד, עקב התקלות עם מחבלים במחסום ארז. אמיר הותיר אחריו הורים(אליעזר וגבריאלה) ושני אחים (אלון ושירה).
לאחר מותו הועלה לדרגת רס"ל.

מספרו האישי : 5270109
מקום קבורתו: כפר מונש
ת.לידה: 17.7.78
מספר זהות: 031593825
מצב משפחתי: רווק
סוג שירות: מילואים

פרטי שארים:

שמות הורים: צימרמן אליעזר וגבריאלה.
כתובת: שיכון הרחבה, כפר מונש.
טלפון: 050-8577880, 09-8987496

אמיר צימרמן ז"ל

1978-2004

מינע בגופו פיהווע ענק

כשהגיע אמיר צימרמן לעמדת השג הוא כבר ידע: יש מחבלים באיזור • הוא החל
„להגדיל ראש“ וערך סריקה אחריהם – ואז המחבלים ירו בו, מתוך צינור הכיוב בו התחבא

הטרגדיה הכפולה של משפחת צימרמן

לפני 16 שנים נפטרה אחותו של אמיר צימרמן מסרטן. בסוף השבוע שעבר הוא נהרג בחדירת מחבלים לאזור
התעשייה ארו ומנע בגופו מנהיגוע. בכפר מונאש יזכרו אותו תמיד כמי שאמר כל הזמן "חייך, כי החיים יפים"

התפל ו-13 של כפר מונאש. אמיר צימרמן

רס"מ אמיר צימרמן ז"ל, בן 25

אמיר צימרמן ז"ל (שני מימין) בחיק משפחתו

"אין לנו מיה לחפש בעזה"

רס"ל אמיר צימרמן (25)

אחותו הגדולה נפטרה מסרטן

לרס"ל רס"ל צימרמן ז"ל פלג"ט 406
 על גיליון זמנה, מקצועיות וצימין. לב
 פתאום 26.2.2004 קי' האקר תסס"ד
 תקפו חוליות מחפלות את אהדת
 מכלי לאזור התאשיה "אז".
 קי' ז'ר מ'ולמתו לטרקו ססח
 ססח מזכר יריות מסווח
 נמל. ססולתו סיסס אחי
 אולת המחפלות ומנא פוסו
 יאז ססול יותר וחצול חיי רפית
 אח"ס.
 דדי שנוח, אל"מ
 מסקד חטיבת הערבה 2004

תעודת הערכה

מוענקת ל - רס"ל אמיר צימרמן ז"ל

בתאריך א' באדר התשס"ד ה-26/2/04, במהלך תעיימ של פלג"ט 406
 תקפה חוליית מחבלים את אזור התעשייה ארו.
 לאחר קרב מטוחים הצרים חוסלה החולייה.
 בארוע זה נפל אה"ר צימרמן ז"ל.
 לחימתו של אמיר והפקודו תחת אש
 מהווה דוגמה ומופת לכולנו.
 על אומץ ליבו ודבקותו במשימה
 מוענקת בזאת תעודת הערכה.
 יתואצם היל אשר ליבו פלב האריה, הימט ימס.
 כי ידע כל ישראל כי גיבור אבך ובע היל אשר איתו (שמאל ב', פרק י"ז)

יום העצמאות תשס"ד

אפי עידן , תא"ל
מפקד "עוצבת אדום"

משנה הטו למחשבה

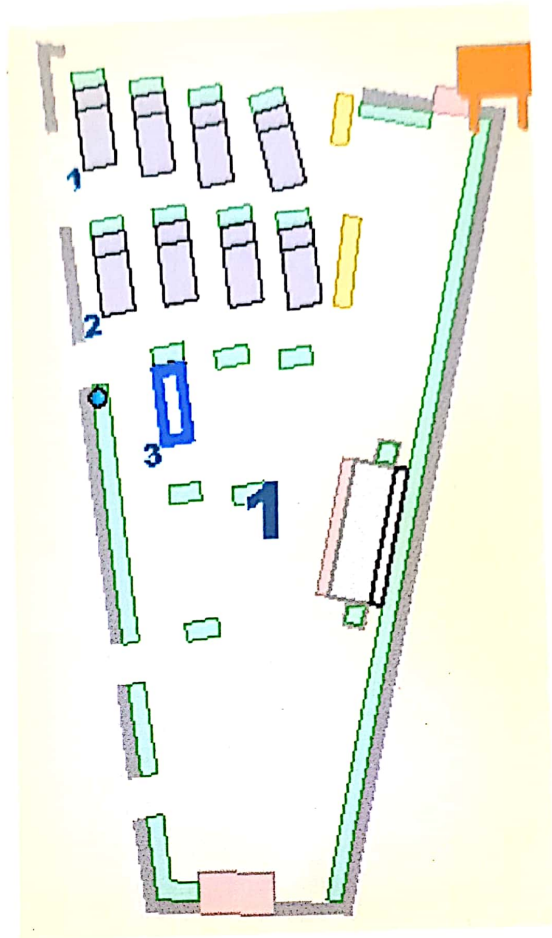
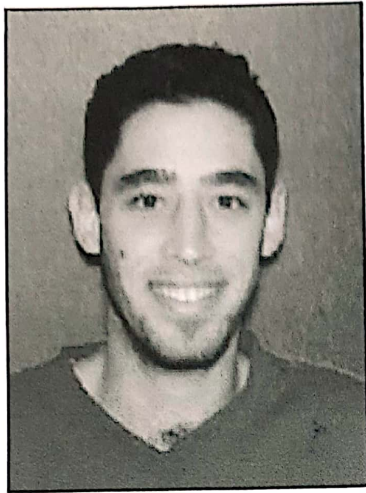

לעיתים יותר מידי קרובות אנחנו מפחדים
 ממה שאולי לא נהיה מסוגלים לעשות,
 ממה שאולי אנשים יחשבו, אם ננסה.
 אנחנו נותנים לפחדים לנצח את התקוות שלנו.
 אנחנו אומרים לא, כשבעצם רצונו לומר כן.
 אנחנו יושבים בשקט, כשבעצם רצונו לצעוק
 ואנחנו צועקים עם האחרים
 בשעה שהיינו צריכים לסתום את הפה.
 למה?
 אחרי הכל אנחנו פה רק לסיבוב אחד.
 אין לנו די זמן לפחד.
 אז מספיק.
 נסה משנה שאף פעם לא ניסית, קח סיכון.
 לך תרשם לקבוצת הכדורסל של המכללה, קפוץ
 קפיצת באנג'י במקום הכי יפה בעולם, תטייל שנה
 במזרח ואז תמשיך עוד קצת, תסע להתפלל עם
 יהודים בהונג קונג רק כדי לראות מקום חדש, לך
 תמכור ספרים ביום שבת, צא לטיול אופניים ככה
 שתם באמצע היום, נסה מה שאתה רוצה, תמכור
 משקפי שמש לאוסטרלים באמצע הלילה, תעשה
 צעד נועז, תרקוד עד שיכרון חושים כאילו אין מחר.
 אין לך מה להפסיד, אבל יש לך המון מה להרוויח.
 פשוט תעשה את זה!

אחיך יקצ איך לצפות את זה,
 כואו נלאה ממנו.

מקום מנוחתו

הַתִּילִים הַמַּתִּים צְעִירִים אֵינָם מְדַבְּרִים.
אֲפִי-עַל-פִּי-כֵן שׁוֹמְעִים אוֹתָם בְּבָתִּים הַדּוֹמְמִים.
(מִי לֹא שָׁמַע אוֹתָם?)...

שְׁתִּיקְתֶּם מְדַבְּרֵת בְּשָׂמִים בְּלִלָה וּכְשֶׁהֲשַׁעוֹן מוֹנֶה
הֵם אוֹמְרִים:

הֵינּוּ צְעִירִים. מִתְּנֵנוּ. זְכְרוּ אוֹתָנוּ.
הֵם אוֹמְרִים:

עֲשִׂינוּ מָה שֶׁיְּכַלְנֵנוּ. אֲבָל עַד שֶׁלֹּא תֵם
לֹא נִשְׁלָם.

הֵם אוֹמְרִים:

הָעֵנְקֵנוּ אֶת חַיֵּינוּ, אֲבָל עַד שֶׁלֹּא תֵם
אִישׁ לֹא יָדַע מָה חַיֵּינוּ הָעֵנְיָנוּ.

הֵם אוֹמְרִים:

מִזִּתְנוּ אֵינוּ שְׁלֵבָה:

שְׁלָכֶם הַנָּא:

מִשְׁמַעְתּוֹ הִיא מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ.

הֵם אוֹמְרִים:

אִם חַיֵּינוּ וּמִזִּתְנוּ הֵיוּ לְמַעַן שְׁלוֹם וְתִקְוָה חֲדָשָׁה

אוּ לְחַנּוּם

לֹא לָנוּ לֹאמַר:

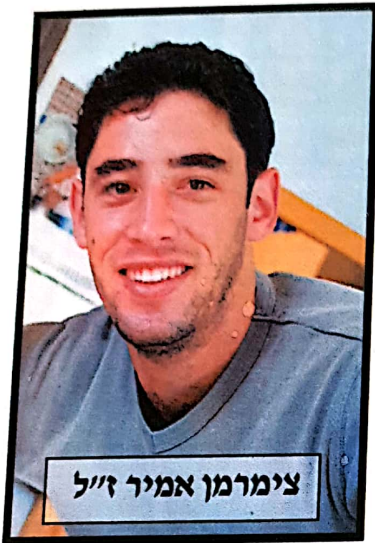
עֲלֵיכֶם מִטָּל לֹאמַר זֹאת.

הֵם אוֹמְרִים:

אֲנַחְנוּ מִשְׁאִירִים לָכֶם אֶת מִזִּתְנוּ:

תָּנוּ לוֹ אֶת מִשְׁמַעְתּוֹ.

הֵינּוּ צְעִירִים, הֵם אוֹמְרִים. מִתְּנֵנוּ. זְכְרוּ אוֹתָנוּ.

צימרמן אמיר ז"ל